



Pingisträningen är i full gång. Längst fram: Mohamed El Sayed, läkarstuderande från Egypten. I bakgrunden: Ziad Al Shattar, Ibrahim Wadi och Tarek Elsebaei.

Mötesplats för nya och gamla svenskar

Intresset enormt – nu har Vän i Umeå tio aktiviteter i veckan

Från en vag tanke om nya mötesplatser har Vän i Umeå vuxit till en stark verksamhet där nyanlända möter infödda svenskar.

Konceptet med konkreta aktiviteter har lett till att den grupp som varit svårast att nå, ensamma män, har strömmat till.

Kyrkokörens sång tystnar när dörren glider igen till den nedsläckta lokalen längre bort i korridoren. Strömbrytaren klickar till när ljusen tänds. Där står pingisborden uppvikta och orörda. Klockan är 17.56 och än har ingen anlänt. Det är Ålidhemskyrkan och en av platserna för Vän i Umeå, ett ideellt nätverk som underlättar för möten mellan nya och gamla svenskar.

– Träffarna mellan svenskar och nysvenskar baserar sig på ömsesidighet. Det är inte svenskar som gör något för de nya svenskarna, utan det är en ömsesidig relation. Ensamhet finns i båda grupperna så vinsten är gemensam och den ger ett sammanhang för alla, säger Åsa Norin diakon på Ålidhemskyrkan.

Skratt fyller lokalen

Dörren öppnas till det stora rummet. Endast tystnad. Kyrkokören måste ha slutat öva. "Vän i Umeå Nr 16" står det på den vita t-shirt som den mörka killen har på sig. Det visar sig att han spelat pingis med Vän i Umeå här i två år. Från start (men han vill inte bli intervjuad eller medverka med namn).

Så kommer ena ledaren. En

lång äldre man. Jan Alfredsson är hans namn.

– Hur många som kommer varierar från gång till gång. Kanske inte blir så många idag, säger han.

Men ganska snart börjar dörren öppnas och stängas i snabb takt. Alla hejar igenkännande mot varandra. Pingisbord fälls ned, bollar studsas mot pingisracketar för att med hjälp av ljudet bestämma vilket racket som är bäst. Klick-klick, klock-klock. Det senare var bäst.

– Tänk att du kastar racketen på Jenny – men inte gör det, säger Erik Rosendahl på engelska, den andra ledaren för kvällen och den som startade aktiviteten, som förklaring till den belgiska tjejen på hur hon ska slå en forehand.

Pingisträningen är i full gång.

Bollar studsar i otakt mot bordet och skratt fyller lokalen.

Svårt att matcha

Efter ett års arbete för Vän i Umeå med att matcha ihop personer och familjer insåg organisationen att det var svårt att hitta det antal gamla svenskar som behövdes för att fylla behovet. Speciellt svårt var det att matcha gamla svenskar med den största gruppen, invandrade män, eftersom ingen matchning görs mellan kvinnor och män. De svenskar som anmälde sig var främst kvinnor och familjer.

Vän i Umeå tog beslutet att skapa fler gruppaktiviteter som är öppna för alla. Det blev ett framgångsrikt koncept och antalet män med olika bakgrund ökade. Pingis är en av dessa

aktiviteter som nu ingår i Vän i Umeå, startat på ett initiativ av Erik Rosendahl.

– Jag bor nära Sofieborg där det idag bor ensamkommande ungdomar och jag ville göra något för dem. Jag har spelat pingis förut och gamla klubben skänkte några bord och på så sätt startades en pingisgrupp. Jag fick sedan kontakt med kyrkan och via dem Vän i Umeå. Nu står kyrkan för lokalen och för fika som finns i kylan varje gång vi kommer hit. Och Vän i Umeå har bidragit med pengar till racketar och bollar. Det hela har blivit bättre med deras samarbete, säger Erik Rosendahl.

"Betyder mycket för mig"

Ebrahim Hoseanzade har varit på pingisträffarna en månad och tycker att det är jättekul. ▶